

Augustus 2003,

Beste leden, beste lezers,

Onze laatste uitgave van “Roffels en Noten” dateert alweer van mei. Zo snel gaat dat nu eenmaal. Je zal je misschien al een beetje ongerust afgevraagd hebben of de redactie nog wel dacht aan een nieuw nummer. Natuurlijk laten wij jullie niet ongeïnformeerd achter, maar “lege” brieven schrijven heeft ook geen zin. Nu hebben we toch alweer heel wat te vertellen, na deze lange, warme zomer. Misschien juist het warme weer heeft ons van het computerscherm weggehouden, maar vandaag, op een ietwat regenachtige dag, net voor de grote vakantie ten einde loopt, beginnen we er weer eens aan.

Kort nadat ons vorige blaadje verscheen was het dorp weer in feest, ditmaal ter gelegenheid van de sacramentsprocessie en de viering van “Klein Kermis”.

De processie die ons dit jaar naar Bovenstraat en Avergat bracht, viel wel erg lang uit, zonder dat we daar een echte verklaring voor hebben. Misschien wel omdat het waarschijnlijk de laatste keer was dat de processie over de huidige brug ging.

Maar ondanks de lange tocht van de voormiddag mochten we even later toch weer in grote getale in feestelijke optocht rondgaan richting Neerkanne, om tenslotte aan de zaal Vlaamse Kermis te vieren.

Het weer zat helemaal mee, en de speeltuigen die wij voor de jongeren hadden voorzien, werden druk bezocht. Ook de iets oudere speelvogels leefden zich weer uit bij het “nagelen”, en voor iedereen was er gezorgd voor nodige spijs en drank.

Wil je nog eens nagenieten van deze fijne dag, dan verwijzen wij je graag naar onze web-site, waar we een aantal foto's publiceren.

Vooraleer we aan onze zomervakantie mochten beginnen werd er eerst nog een optreden verzorgd door drumband en fanfare bij de Koninklijke Fanfare De Vrije Burgers uit Valmeer.

Terwijl daarna voor velen onder ons inderdaad de vakantie begon, bleven anderen toch niet bij de pakken zitten, want er moesten toch nog wat afspraken geregeld worden, en diverse voorbereidingen te worden getroffen voor de zomerfeesten, “*MuzieKanne 2003*”.

Wij kunnen er zeker ook niet omheen gaan dat gedurende bijna twee weken, een aantal van onze muzikanten, samen met muzikanten van onder andere de fanfare Alliance instonden voor de gelegenheidsfanfare bij het openluchtspektakel Abraxas. Inhoudelijk hoeven wij dit spektakel omtrent de bouw van het Albertkanaal, enigszins op sprookjesachtige wijze opgefleurd met het verhaal over de Alvermannetjes, hier niet te verhalen.

De gelegenheidsfanfare diende om het gedeelte processie, kermis en cramignon uit te beelden, en muzikaal te vervolledigen. Niet zonder enige fierheid durven wij zeggen dat dit gedeelte van het grote Abraxas-verhaal geschreven werd aan de hand van documentatie die volledig door onze vereniging ter beschikking werd gesteld. Op die manier hebben wij zonder twijfel ook een bijdrage mogen leveren aan dit unieke schouwspel dat alles samen toch meer dan zesduizend toeschouwers naar ons dorp heeft gebracht.

Mocht iemand onder de lezers foto's hebben gemaakt, speciaal dan van het optreden van de muzikanten, en het uitbeelden van de cramignon, dan zou Guido het erg op prijs stellen een afdruk van deze foto's te bekomen, om zijn al uitgebreide documentatie over onder andere de cramignon te vervolledigen.

Op 23 en 24 augustus was het dan weer zover en stonden de grote feesten voor de deur.

Voor de namiddagconcerten van zaterdag mochten we rekenen op de medewerking van twee nieuwkomers, met name de Koninklijke Fanfare Sint Isidorus uit Molenbeersel, en de Harmonie Meerssen. Het werden ons inziens mooie concerten, waar zij die dat wilden ook in alle rust naar konden luisteren, want het buffet was buiten de zaal geplaatst, en dat komt eigenlijk alleen maar ten goede aan de uitvoeringen.

Voor het avondprogramma wilden we eens iets anders proberen, en deden we een beroep op een wel heel bijzonder ensemble, met name de Brassband Union uit Buizingen. Dit korps staat helemaal aan de top in België en draait zelfs op Europees en Wereldniveau mee bij de topklasse. De muziek die zij brachten was dan ook van een uitzonderlijk hoog kwalitatief niveau. Toegegeven, misschien niet altijd de meest aangename luistermuziek, maar de virtuositeit en de klankbeheersing spraken toch tot de verbeelding van de luisteraars.

Zij die in de zaal zaten hebben er echt van genoten.

Het was inderdaad een soort experiment om een dergelijk korps te laten optreden in onze zaal. Ondanks het feit dat wij aan reclame en bekendmaking niets aan het toeval hebben overgelaten, lag de belangstelling eerder aan de lage kant, zelfs bij onze eigen leden, en dat betreuren wij toch enigszins.

Veel meer volk was er natuurlijk op zondag. Samen met de korpsen Broederband Zussen, Vreugd in Deugd Zussen, Ons Verlangen Beverst en Notre Dame uit Emael maakten wij een bij de talrijke wandelaars, fietsers en terrasjesmensen een mooie en zeker gewaardeerde optocht. Wij kregen van de deelnemende korpsen oprechte felicitaties. Men was blij dat men zich nog eens op deze manier had kunnen tonen aan een even toevallig als enthousiast publiek.

Aan de zaal werden wij opgewacht door het harmonieke “Laat en Zaat”, waarna “de Boppers” en “Qui Vive” het feest rondmaakten tot in de avonduren.

Voeg daarbij een goed verzorgd buffet, en een lekkere barbecue en we kunnen weer spreken van een geslaagd zomerfeest. Ook van dit feest vind je op onze website staat een aantal foto's.

De werkgroep die het gebeuren begeleid heeft, zal zo snel mogelijk een evaluatie houden, om te na te gaan hoe we volgende jaren dit evenement nog beter kunnen uitwerken. Mocht je alvast op- of aanmerkingen hebben, of je loopt met een goed idee rond, aarzel dan niet om het ons te laten weten.

Alleszins houden wij aan deze tweede editie van MuzieKanne toch een goed gevoel over en willen wij zonder uitzondering iedereen bedanken die op welke wijze dan ook meegewerkt heeft aan voorbereiding en uitvoering van de feesten.

EEN KORPS STELT ZICH VOOR.

Gedurende vele jaren was de (huidige) gemeente Riemst vijftien muziekkorpsen rijk. Jammer genoeg heeft een aantal jaren geleden de Harmonie “De Verenigde Werklieden” uit Valmeer haar muzikale activiteiten gestaakt. Terwijl wij in deze rubriek alle fanfares en harmonies uit onze gemeente in deze rubriek aan het woord lieten komen, is het aantal muziekverenigingen opnieuw tot op vijftien gebracht, en wel met het “Houtblazersensemble Concertino”. Als jongste in de rij, maar zeker niet de minste, besluiten zij dan ook deze rubriek over de Riemsterse muziekverenigingen.

Concertino werd opgericht in begin 1998, door een aantal enthousiaste houtblazers uit meerdere harmonies van Riemst, maar vooral onder bezielende leiding van dirigent en klarinettist Conrad Onclin. Zoals de naam laat vermoeden is het ensemble homogeen samengesteld uit voornamelijk klarinetten en een beperkt maar verscheiden saxofoon-instrumentarium, gaande van alt- tot bassax.

Het ensemble Concertino is thans samengesteld uit een 35-tal geschoolde muzikanten uit zowat heel de provincie Limburg. Zij brengen een gevarieerd en dynamisch programma, waarbij verrassende virtuositeit naar boven komt. Het geheel biedt een homogene en toch afwisselende klankkleur tussen twee soorten houtblazersinstrumenten.

Onmiddellijk na het opstarten van het ensemble werden reeds concerten in binnen- en buitenland gegeven. Het eerste prestigieuze project dat werd opgezet was wel het concert met het Hideaki Iwai Clarinet Ensemble uit Osaka (Japan) op 15ap)ril 1999, in het Paenhuys in Riemst. In 2000 voltooide Concertino een grote concertreis in Nederland en organiseerde een mini-concertino, een play-in voor jeugdige klarinettisten en saxofonisten.

In 2001 ontving Concertino in het Paenhuys de Engelse Brassband “ Enderby Band”, en concerteerde zij ook samen met de overbekende Belgische muziekmeester Norbert Nozy. Einde 2001 werd een concertreis gedaan doorheen een aantal Japanse steden en in 2002 werd een uitgebreide concertreis gehouden in Engeland, in de omgeving van Leicester. Als Riemst op deze manier niet op de muzikale landkaarten wordt gezet, dan weten wij het ook niet meer.

Dirigent Conrad Onclin kennen de meesten onder ons al zijnde klarinettist bij de Kon. Harmonie Vreugd in Deugd Zussen. Hij studeerde klarinet bij professor Walter Boeykens aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium te Antwerpen. Hij is thans vast verbonden aan het Flanders Clarinet Quartet waarmee hij reeds meewerkte aan verschillende radio- en televisieopnames. Het is trouwens met dit kwartet dat Conrad Onclin in Japan verzeilde en er de nodige contacten kon leggen. Conrad Onclin is verder werkzaam als leraar aan de muziekacademie in Voeren en aan de muziekhumaniora in Hasselt. Ook is hij actief als dirigent van de Kon. Harmonie Sint Catharina uit Kortesseem.

Wij wensen het Houtblazersensemble Concertino en hun dirigent nog veel succes in verdere muzikaal bestaan.

PROFICIAT

Langs deze weg willen wij van harte proficiat zeggen aan Angelo en Annemie Paulissen-Epding, met de geboorte op 18-08 van hun dochtertje Femke, een zusje voor Lars.

Ook proficiat aan Daniël Koop en Linda Smulders die op 30-08 in Maastricht in het huwelijk traden.

Op 4 oktober zal Patrick Diepstraten in Bolderberg het jawoord geven aan Patricia Kenis. Aan hen ook nu reeds onze oprechte gelukwensen.

OP (STUDIE)REIS

Veerle Thijs is voor een klein jaartje vertrokken naar Amerika , naar de stad Hanover in de staat Maryland, om er nog een schooljaar vol te maken aan Meade Senior High School.

Zij heeft alvast laten weten dat ze in de school een hoorn in bruikleen heeft om mee te kunnen spelen in de High School Band.

IS DAT WEL EEN MUZIKANT ? Ja/nee

In het laatst verschenen nummer "Klankbord", het magazine van Vlamo, verscheen een artikel onder deze titel. Het leek ons zeer interessant om een kleine impressie van dit nummer hier weer te geven.

"X komt aan bij het repetitielokaal. Hij haalt zijn trompet uit de koffer van zijn auto. Ze ligt nog precies daar waar hij ze vorige week na de repetitie heeft neergelegd.

Thuis repeteert hij nooit. Iedereen weet dat, maar men weet ook dat die en die en die ...thuis hun instrument ook niet in handen nemen.

Inderdaad volgt dan wel eens de discussie : is dat wel een muzikant ? Als je zo met je hobby omgaat, zou je dan niet beter thuisblijven ?

Het artikel gaat dan toch verder in op deze problematiek. Hoe komt het dat sommigen thuis niet repeteren ? Is dat kwade wil, of laat het werk , het huishouden, het studeren, gewoon te weinig ruimte om te oefenen ? Maar misschien oefenen anderen helemaal niet graag alleen. Je kan toch ook geen drie keer per week repetities organiseren.

Anderzijds spreekt het artikel over ambitie. Velen zijn graag bij de muziekvereniging, maar hebben helemaal geen behoefte om "de beste" te zijn. Zij zijn blij dat ze mogen meespelen, en dat volstaat. Je kan daar natuurlijk over discussiëren, maar meestal zijn het net deze muzikanten waar de nieuwkomers naast komen zitten. Zij kunnen de nieuwkomers begeleiden, hen wegwijs maken in het korps en waar nodig raad geven. Weet je dat de meeste beroepsmuzikanten hun carrière begonnen zijn in een lokale muziekvereniging, langs een muzikant die alleen op de repetitie zijn instrument ter hand neemt.

Bovendien moet je als lokale muziekvereniging ook tal van activiteiten organiseren om het hoofd boven water te houden. En dan heb je iedereen nodig. Niet alleen muzikanten die er alleen zijn om de beste te zijn, maar ook mensen die de handen uit de mouwen willen steken.

Als muziekvereniging moet je dus durven zeggen : Ja, deze leden zijn ook muzikanten en van levensbelang voor het verdere bestaan van amateur muziek.

Het tweede gedeelte van de rubriek legt een iets andere nuance.

Er zijn natuurlijk ook muzikanten die thuis toch repeteren, moeilijke passages doornemen, om op vraag van de dirigent de komende repetities vlotter en aangenamer te laten verlopen. Bij deze muzikanten ligt het accent van hun lidmaatschap vooral op het muzikale. Natuurlijk gaan zij graag naar de repetities om hun vrienden te zien, maar vooral gaan zij om samen het volgende concert in de beste condities voor te bereiden. Voor deze muzikanten kan het storend zijn dat anderen niet aan hun partituur gewerkt hebben. Voor hen ook is het repetitielokaal de sociale ontmoetingsplaats maar toch stellen zij samen muziek maken op de eerste plaats.

Tot slot stelt het artikel dat de muziek die tegenwoordig geschreven wordt voor fanfare en harmonie van die aard is dat thuis studeren aan de partituren toch wel van enig belang is, wil je op behoorlijk niveau blijven muziek maken. Haal je dat niveau niet meer dan loop je het risico dat talentrijke muzikanten afhaken om naar andere ensembles over te stappen waar wel kwaliteit wordt behaald.

Een amateur-muzikant moet zijn naam alle eer aandoen. Amateur betekent eigenlijk "liefhebber". Wij zijn hobby liefheeft doet er iets aan, probeert dit zo goed mogelijk te doen. Het zal de dirigent en de medemuzikanten zeker plezier doen tijdens de repetities, en de kwaliteit zal er wel bij varen."

Misschien toch wel eens het overdenken waard. Wij ontvangen een vijftal exemplaren van Klankbord bij onze vereniging. Het nieuwe magazine is zeer goed opgevat en bevat mooie reportages. Geïnteresseerden kunnen steeds terecht bij één van de bestemmingen van het tijdschrift om het in te zien. Klankbord vindt je ook in de gemeentelijke bibliotheek.